



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobce: T. V., narozený X, bytem X,

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963, se sídlem
Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen ČSSZ),

v řízení o žalobě ze dne 3.3.2022 proti rozhodnutí žalované ze dne 24.2.2022 č.j. X o
invalidní důchod,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 24.2.2022 č.j. X a
jemu předcházející rozhodnutí č.j. X ze dne 30.11.2021 se zrušují a věc se vrací
k dalšímu řízení žalované.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včasnou žalobou ze dne 3.3.2022 s připojenou kopií napadeného rozhodnutí se žalobce
domáhal přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 24.2.2022 č.jX, jímž žalovaná zamítla
jeho námitky a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 30.11.2021, kterým byla
zamítnuta jeho žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek dle § 38 zákona č.

155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť podle lékařského posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Karlovy Vary ze dne 3.11.2021 nejde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav. V odůvodnění napadeného rozhodnutí ze dne 24.2.2022 žalovaná mimo jiné zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě vypracovaným lékařem ČSSZ dne 21.2.2022 bylo zjištěno, že žalobce není invalidní podle § 39 odst. 1 zákona, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, odd. E, položce 1c) přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 30%, tj. na dolní hranici rozpětí 30-40%, proto nebylo námitkám vyhověno.

2. **Žalobce v žalobě** mimo jiné vyjádřil nesouhlas s napadeným rozhodnutím, kdy zejména namítal chybné posouzení jeho zdravotního stavu a to i v řízení o podaných námitkách s tím, že dle něho jeho zdravotní stav odpovídá invaliditě prvního stupně. Závěrem bylo navrženo zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 24.2.2022 a vrácení věci žalované k dalšímu řízení.
3. Z obsahu vyžádaného **posudkového spisu OSSZ Karlovy Vary** vedeného ohledně žalobce a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 3.11.2021, kdy dle lékaře se nejednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, a záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného v řízení o námitkách dne 21.2.2022 ČSSZ-pracoviště Plzeň vyplývá, že žalobce nebyl uznán invalidní dle § 39 odst. 1 zákona s tím, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, odd. E, položce 1c) přílohy vyhlášky, pro něž byla stanovena míra poklesu 30%, která nebyla ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky změněna. (žalobce nebyl přítomen jednání v řízení o námitkách).
4. **Žalovaná** ve svém vyjádření k žalobě dne 21.3.2022 navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**), která je povolána k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce pro účely přezkumného řízení; za současného skutkového stavu setrvala žalovaná na rozhodnutí ze dne 24.2.2022. Ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 24.2.2022 bylo podle dodejky žalobci doručeno dne 28.2.2022.
5. V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován v soudem prodloužené lhůtě po jednání konaném dne 26.5.2022 za účasti odborného lékaře z oboru neurologie i žalobce. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že **k datu vydání napadeného rozhodnutí (24.2.2022) byl žalobce invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, šlo o invaliditu druhého stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) zákona**, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50%, nedosahoval však více než 69%. **Datum vzniku invalidity bylo stanoveno 4.10.2021** (neurologický nález prokazující další progresi onemocnění páteře); doba platnosti (lhůta

KLP): 1.10.2023. Komise uvedla, že dle doložené zdravotní dokumentace a z vyšetření neurologem při jednání komise byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je oboustranný, více pravostranný CB syndrom, iritační motorický a senzitivní zánikový syndrom po C7-C8 vpravo, v progresi, chronická myelopathie C5. Dle MR, CT a RTG spondyloza pod instrumentací C6-7 a C7-T1, ventrální osteofyt, snížen iv. prostor, hernie disku C6-C7 a C7-T1 s bilat. foraminostenozou. St. p. diskektomii, cheilektomii, dekompresi (26.9.2013) C3-C6 pro spondylozu, stenozu, reziduální myelopatie C5. Stav po operaci LS páteře (st. p. extirpaci ependymom filum terminále, 30.7.2018. NCH ÚVN) bez známek recidivy či rezidua tumoru. Jedná se o středně těžké funkční postižení krční a bederní páteře. Komise dále konstatovala, že u žalobce se jedná o středně těžké funkční postižení krční a bederní páteře, uvedené v kapitole kapitoly XIII, oddílu E, položky 1 c) přílohy k vyhlášce, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti při rozmezí 30-40 % horní hranicí 40% vzhledem k chronicitě průběhu onemocnění a k progresi zdravotních potíží. Vzhledem k dalším onemocněním žalobce, zejména k diabetické distální symetrické středně těžké polyneuropatii dolních končetin při diabetes mellitus 2. typu komp. PAD se dle § 3 odstavce 1 citované vyhlášky zvyšuje tato hodnota o 10 %, takže celkově činí 50%z

Rovněž komise uvedla, že s ohledem na zjištěný průběh onemocnění, zdravotní stav a funkční postižení žalobce rozhodně není v souladu s posudkovým zhodnocením OSSZ Karlovy Vary, které ve svém posudkovém závěru uvedlo, že se nejedná se o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu zákona a toto vyjádření považuje za posudkový omyl. Komise konstatovala, že je v souladu s posudkovým zhodnocením námitkového řízení ve smyslu uznání dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a středně těžkého funkčního postižení páteře s přiřazením ke kapitole XIII, oddílu E, položky 1 c) přílohy k vyhlášce, avšak komise již dále nesouhlasila se stanovením míry poklesu pracovní schopnosti na dolní hranici 30%, tj. nesouhlasí s nepřiznáním invalidity. Dle komise z doložených lékařských nálezů a z vyšetření neurologem při jednání komise je odůvodněné přiznání invalidity II. stupně, když klinický stav odpovídá středně těžkému postižení. Žalobce dle komise není schopen práce spojené s větší fyzickou námahou, s manipulací s těžkými břemeny, delším stáním a chůzí, je schopen lehčí fyzické práce spíše na zkrácený úvazek a po vzniku invalidity druhého stupně je schopen vykonávat soustavnou výdělečnou činnost jen v podstatně menším rozsahu a intenzitě. *(Stejnopis posudku byl doručen žalobci i žalované.)*

6. S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

(2) Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,

b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,

c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

(3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

7. V § 3 odst. 1 uvedené vyhlášky je stanoveno: V případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce má takový vliv na jeho schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace, že pokles pracovní schopnosti pojištěnce je větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů (podle § 4 odst. 1 téže vyhlášky lze dolní hranici snížit až o 10 procentních bodů). V této věci pouze však podmínky pro zvýšení míry poklesu pracovní schopnosti byly shledány pouze komisí, jak uvedeno shora.
8. Podle § 38 písm. a) zákona má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.
9. Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen správní orgán). Ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).
10. Podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.
11. Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je pro soud rozhodující skutkový a právní stav, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci k datu 24.2.2022, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).
12. Žalobce se podanou žalobou domáhal přiznání invalidního důchodu z důvodů v ní uvedených. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 26.5.2022 má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované ČSSZ se u žalobce jednalo o invaliditu druhého stupně s datem vzniku 4.10.2021, proto je **žaloba podaná důvodně. Soud proto napadené rozhodnutí žalované ze dne 3.2.2022 a jemu předcházející rozhodnutí ze dne 30.11.2021 bez nařízení jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. rozsudku)** pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce, neboť žalovaná si neopatřila ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož

dle citovaného posudku PK MPSV zdravotní stav žalobce od 4.10.2021 a tedy k 30.11.2021 i 24.2.2022 odpovídal druhému stupni invalidity, když míra poklesu jeho pracovní schopnosti činila 50%, avšak dle lékaře OSSZ se nejednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a lékařem ČSSZ mu byla přiznána pouze míra poklesu 30%, jak uvedeno shora.

13. Po právní moci tohoto rozsudku bude žalovaná vycházet ze zjištění, že žalobce je dle posudku PK MPSV ze dne 26.5.2022 invalidní pro invaliditu druhého stupně od 4.10.2021, o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – vznik invalidity druhého stupně (od uvedeného data), čímž bude realizovat rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 9.6.2022 č.j. 16 Ad 10/2022-38, když rozhodnutí o invalidním důchodu by byla vydala žalovaná v případě zjištění vzniku invalidity žalobce již v řízení o jeho žádosti či o podaných námitkách, přičemž podkladem pro vydaná rozhodnutí žalované byly posudky lékaře OSSZ a ČSSZ shora uvedené.
14. V zákoně o důchodovém pojištění a jeho prováděcích předpisech jsou konstruovány podmínky, které musí pojištěnec splnit, aby mu mohla být přiznána výplata invalidního důchodu, velmi striktně. Při posuzování nároku na invalidní důchod je tedy možno vycházet pouze ze zdravotního stavu žadatele (pojištěnce), tedy přiznané invalidity, za současného splnění další zákonné podmínky, a to potřebné doby pojištění stanovené v § 40 odst. 1 písmeno f) a odst. 2 zákona: Potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod u pojištěnce ve věku nad 28 let činí pět roků a zjišťuje se z období před vznikem invalidity, a to z posledních deseti roků před vznikem invalidity. U pojištěnce staršího 38 let se podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v období posledních 20 let před vznikem invalidity; potřebná doba pojištění činí přitom 10 roků.
15. O náhradě nákladů řízení (**výrok II. rozsudku**) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Úspěšný žalobce však nepožadoval žádné náklady tohoto řízení, proto bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost. (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a odst. 1, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

Plzeň 9. června 2022

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně